Georges Kerasselidzé
3-bis, Av. du Gal de Gaulle
Le Vésinet (S. et O.)

18 ივნისი 1957 წ.

ჩემო ბატონებო! ბოდიშს ვიხდი, რომ ასე დაგაგვიანდა ჩემი წერილი. მიზეზი ის იყო, რომ ამ ბოლო დროს ძალიან ბევრი საქმე მქონდა და ვერ მოვასწარი. ახლა კი, როცა ცოტა მოვცალდი, ვჩქარობ, რომ ეს წერილი მალე მივწერო.

ჯერ ერთი, ბატონებო, ნება მომეცით, მადლობა გადაგიხადოთ ჩემი ნაშრომის გამოქვეყნებისათვის. ეს ნაშრომი ჩემთვის ძალიან ძვირფასია, რადგან ის ჩემი ნამუშევრების პირველი ნაბეჭდი ნაწილია. ამ ნაშრომის გამოქვეყნებით ჩემ მიმართ ბევრი ადამიანის დამოკიდებულება შეიცვალა. ბევრმა ისინიც კი, ვინც ადრე ჩემს ნამუშევრებს ყურადღებას არ აქცევდნენ, ახლა ინტერესით დაიწყეს მათი შესწავლა

ბოლოს ისიც ვიცი, რომ ეს ბიჭი ჩემი ნათესავია.

ეს ამბავი ჩემს ბავშვობაში მოხდა. ბიჭი ბებიასთან ცხოვრობდა, და ბებია ძალიან ღარიბი იყო. ბიჭი ბებიას ეხმარებოდა, ხშირად ტყეში მიდიოდა შეშის მოსატანად, ან ბოსტანში მუშაობდა. ბებია ბიჭს ძალიან უყვარდა, ერთადერთი ნათესავი ჰყავდა, ერთადერთი ადამიანი, ვინც მას ეფერებოდა. ბიჭი ბებიას ეხმარებოდა, ეფერებოდა, ეალერსებოდა, ეკონკებოდა, ეთამაშებოდა, ეხუმრებოდა, ეკამათებოდა, ეჩხუბებოდა, ეშინოდა, ეწყინებოდა, ეწყენინებოდა, ეწყენდა, ეწყინდა, ეწყენინებოდა, ეწყ